Coherència? No, gràcies!

Per PepMaria el dj., 29/11/2012 - 09:00

En Rafa Sivatte és un jesuïta català que va ser enviat al Salvador a donar classes de teologia tot substituint els jesuïtes que havien estat assassinats pels para-militars el 16 de novembre de 1989. Quan la situació política es va calmar, el bon amic Rafa va començar a dir misses en un poble proper a San Salvador. Resulta que ell ha estat sempre un convençut detractor de la Coca-Cola: aquesta beguda li sembla el pitjor de l'imperialisme i la deshumanització. Per això, mai no beu Coca-Cola. Vet ací, doncs, que un diumenge a la missa del poble va trobar a faltar una parroquiana habitual. Acabada la celebració, li van dir que la senyora en qüestió, que viva lluny del poble, estava malalta. Ell se'n va anar de seguida a visitar-la i portar-li la comunió. Quan s'acostava a la casa, la senyora el va veure i de seguida va donar uns diners al seu fill, que va marxar corrents cap al poble. En arribar, en Rafa va parlar amb ella, li va donar la comunió, i van seguir conversa. Però heus ací que el fill arriba del poble panteixant amb un paquet a la mà, entra a la cuina i crida la mare. La mare hi entra també, i en surt amb un got i l'ampolla de Coca-Cola que havia portat el fill. La hi van oferir com un signe de gratitud. En Rafa va beure's la Coca-Cola, tot agraint-los l'amabilitat i l'esforç. Preguntem-nos: en Rafa, va fer ben fet, quan va acceptar de beure's i lloar la frescor de la Coca-Cola? Va ser coherent? La meva opinió és que va fer ben fet de beure's la Coca-Cola: perquè no va témer, en una situació concreta, ser incoherent amb un principi molt important (fer del consum una eina de consciència personal i canvi social) en nom d'un altre principi superior: ser agraït amb un persona de bon cor.Ara bé, defensar la incoherència d'en Rafa en aquella situació no és defensar el cinisme.. En aquest camp, el rei és en Groucho Marx quan va dir: "Senyora: aquest són els meus principis, però si no li agraden, en tinc uns altres". Perquè darrera d'aquesta manca aparent de principis n'hi ha un de molt sòlid, que es persegueix sovint amb una indefectible coherència: "Fer el que calgui per aconseguir el meu propi bé". En canvi, el que ha mogut la vida i el compromís d'en Rafa és justament el principi contrari: "Fer el que calgui per aconseguir el bé dels altres". Per això es va fer jesuïta fa molts anys; i per això es va jugar la pell anant a El Salvador en plena guerra civil per seguir la feina del jesuïtes que ja l'havien donada, la pell, per la pau i la justícia al país. I si ens aquest treball toca empassar-se el principi de "No beuré una beguda imperialista", doncs en Rafa ho fa. I ens recorda que és bo tenir principis i procurar ser-hi coherents, però que la veritable coherència consisteix a posar el bé concret de l'altre -sobretot si sofreix- per davant de qualsevol principi, per molt sagrat que ens sembli. Ho deia amb senzillesa Jesús: socórrer una persona atribolada passa per davant del principi de respectar la festa religiosa del dissabte.